

DICASTERO
PER GLI ISTITUTI DI VITA CONSACRATA
E LE SOCIETÀ DI VITA APOSTOLICA

Vatican City, January 28, 2026

*Prophecy of presence:
consecrated life where dignity is wounded and faith is tested*

Beste gewijde vrouwen en mannen,

Met deze brief willen we jullie overal ter wereld bereiken, op de plaatsen waar jullie wonen en jullie missie uitvoeren, om onze dankbaarheid te betuigen voor jullie trouw aan het evangelie en voor de gave van een leven dat een zaadje wordt dat in de plooien van de geschiedenis wordt uitgestrooid. Een leven dat soms gekenmerkt wordt door beproevingen, maar altijd geleefd wordt als een teken van hoop. Het afgelopen jaar hebben we tijdens de reizen en pastorale bezoeken van het dicasterie de gave gehad om dit leven aan te raken en erdoor geraakt te worden, door de gezichten te ontmoeten van vele gewijde personen die geroepen zijn om complexe situaties te delen: contexten die gekenmerkt worden door conflicten, sociale en politieke instabiliteit, armoede, marginalisatie, gedwongen migratie, religieuze minderheidsstatus, geweld en spanningen die de waardigheid, vrijheid en soms zelfs het geloof van mensen op de proef stellen. Deze ervaringen laten zien hoe sterk de profetische dimensie van het gewijde leven is als een “aanwezigheid die blijft”: naast gekwetste volkeren en individuen, op plaatsen waar het evangelie vaak wordt beleefd in omstandigheden van kwetsbaarheid en beproeving. Dit ‘blijven’ neemt verschillende vormen en uitdagingen aan, omdat de complexiteit van onze samenlevingen divers is: waar het dagelijks leven wordt gekenmerkt door institutionele kwetsbaarheid en onzekerheid; waar religieuze minderheden onder druk staan en beperkingen ondervinden; waar welzijn samengaat met eenzaamheid, polarisatie en nieuwe vormen van armoede, waar migratie, ongelijkheid en wijdverbreid geweld het samenleven onder burgers op de proef stellen. In veel delen van de wereld stelt de politieke en sociale situatie het vertrouwen op de proef en ondermijnt het de hoop: juist daarom wordt uw trouwe, nederige, creatieve en discrete aanwezigheid een teken dat God zijn volk niet in de steek laat. Evangelisch ‘blijven’ is nooit onbeweeglijkheid of berusting: het is actieve hoop die houdingen en gebaren van vrede voortbrengt: woorden die ontwapenen juist daar waar de wonden van

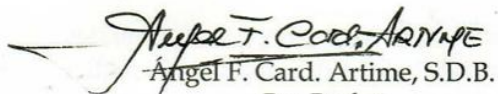
conflicten de broederschap lijken uit te wissen, relaties die getuigen van het verlangen naar dialoog tussen culturen en religies, keuzes die de kleinen beschermen, zelfs wanneer het een prijs heeft om aan hun zijde te staan, geduld in processen, zelfs binnen de kerkgemeenschap, volharding in het zoeken naar wegen van verzoening die door luisteren en bidden moeten worden gebaad, moed om situaties en structuren aan de kaak te stellen die de waardigheid en gerechtigheid van mensen ontkennen. Juist omdat dit zo is, is dit volharden niet alleen een persoonlijke of gemeenschappelijke keuze, maar wordt het een profetisch woord voor de hele Kerk en voor de wereld.

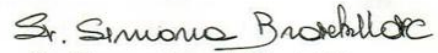
In deze daad van blijven als een zaadje dat de dood aanvaardt zodat het leven kan bloeien, in diverse en complementaire vormen, komt de profetie van al het gewijde leven tot uiting. Het apostolische leven maakt een actieve nabijheid zichtbaar die gekwetste waardigheid ondersteunt; het contemplatieve leven waarborgt, door voorbede en trouw, hoop wanneer het geloof op de proef wordt gesteld; Seculiere instituten getuigen van het evangelie als een bescheiden zuurdesem in sociale en professionele realiteiten; de Ordo virginum manifesteert de kracht van vrijgevigheid en trouw die openstaat voor de toekomst; het eremitische leven herinnert aan het primaat van God en het essentiële dat het hart ontwapent. In de diversiteit van vormen krijgt één enkele profetie vorm: met liefde blijven, zonder op te geven, zonder te zwijgen, en van het eigen leven het Woord maken voor deze tijd in de geschiedenis. Juist binnen deze profetie van blijven rijpt een getuigenis van vrede. Paus Leo XIV heeft hier in zijn toespraken voortdurend aan herinnerd, waarbij hij vrede niet als een abstracte utopie beschouwde, maar als een veeleisende en dagelijkse reis die luisteren, dialoog, geduld, bekering van geest en hart en afwijzing van de logica van de sterke die de zwakke overheerst, vereist.

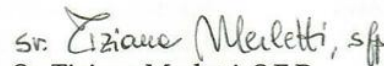
Vrede komt niet voort uit tegenstelling, maar uit ontmoeting, uit gedeelde verantwoordelijkheid, uit het vermogen om te luisteren en synodaal te reizen, uit liefde voor iedereen op de manier van het Evangelie, volgens welke iedereen broeders en zusters zijn. Om deze reden wordt het gewijde leven, wanneer het dicht bij de wonden van de mensheid blijft zonder toe te geven aan de logica van het conflict, maar zonder af te zien van het spreken van Gods waarheid over de mensheid en de geschiedenis, vaak zonder veel ophef een vredestitel. Beste gewijde vrouwen en mannen, wij danken u voor uw volharding wanneer de vruchten ver weg lijken, voor de vrede die u zaait, zelfs wanneer deze niet wordt erkend. We blijven de ervaring van het Jubileum van het Gewijde Leven koesteren, dat ons oproep om pelgrims van hoop te zijn op de weg van de vrede. Dit is geen slogan of formule. We hebben het concreet ervaren, zelfs tijdens de reis die onze bijeenkomst in Rome voorbereidde. Het is veeleer een evangelische levenswijze die we elke dag moeten blijven belichamen, overal waar de waardigheid wordt aangetast en het geloof op de proef wordt gesteld.

We blijven de ervaring van het Jubileum van het Gewijde Leven koesteren, dat ons oproep om pelgrims van hoop te zijn op de weg naar vrede. Dit is geen slogan of formule. We

hebben het concreet ervaren, zelfs tijdens de reis die ons voorbereidde op onze
bijeenkomst in Rome. Het is veeleer een evangelische levenswijze die we elke dag
moeten blijven belichamen, overal waar de waardigheid wordt aangetast en het geloof
op de proef wordt gesteld. Wij vertrouwen ieder van jullie toe aan de Heer, opdat Hij jullie
standvastig in hoop en zachtmoedig van hart moge maken, in staat om te blijven, te
troosten, opnieuw te beginnen: en zo in de Kerk en in de wereld een profetie van
aanwezigheid en een zaadje van vrede te zijn.

Angel F. Card. Artime, S.D.B.
Pro-Prefect

Sr. Simona Brambilla, M.C.
Prefect

Sr. Tiziana Merletti, S.F.P.
Secretary